

att Riksdagen behagade besluta skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utredning och förslag till åtgärder för främjande af den byggnadskonst, som närmast berör landtmannahem och arbetarebostäder.

Stockholm den 18 januari 1901.

J. G. Hazén.

N:o 7.

Af herr **J. A. Kinnman**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t i fråga om hvilka åtgärder som böra vidtagas för sjöfartens betryggande från faror af transport af timmer i flottar eller s. k. mosor.

Under de senare åren har sätet att verkställa transport af timmer i flottar eller s. k. mosor, som bogseras från en plats till en annan, blifvit allt mera vanligt. Visserligen ställer sig detta transportsätt synnerligen billigt, men det medför å andra sidan en del vådor för sjöfarten, som icke böra lemnas opåaktade.

Dessa flottar sammanläggas ofta till sådan längd, att, då bogseringen sker genom prickad farled, den eftersta delen af flotten icke hinner svänga efter bogserbåten i dess kölvatten. En följd häraf blir då lätt den, att denna sista del af flotten släpar emot utsatta prickar, dervid dessa kunna helt borttryckas eller flyttas till oriktig plats. I båda dessa fall kunna fartygsbefälhafvare lätt blifva vilseledda om farledens rätta riktning, hvarigenom fara uppstår för sjöfarten.

Ofta göras dessa flottar tillräckligt korta, så att de kunna framföras utan åstadkommande af skada, om endast en flotte fördes på släp, men det är allmänt brukligt, att flere stycken kortare flottar dragas i rad efter hvarandra. Härigenom uppstår kanske ännu större svårighet, än nyss nämnts, för deras hållande i farleden.

Det är icke ovanligt, att timmerflottar slita sig loss från den bogserande ångaren och flyta omkring till stor fara för fartyg, helst i mörkret.

Det torde därför vara af behovet och omsorgen för sjöfarten påkalladt, att bestämda föreskrifter lemnas angående hvad som iakttagas bör till förekommande af att transport af timmer i prickade farleder eller allmänt farvatten skall vara till hinder eller fara för den verkliga sjöfarten, och tillåter jag mig vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville genom skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes taga under ompröfning, hvilka åtgärder som böra vidtagas för sjöfartens betryggande från faror, orsakade genom transport af timmer i flottar eller s. k. mosor.

Stockholm den 18 januari 1900.

J. Aug. Kinnman.

N:o 8.

Af herr **J. A. Kinnman**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t i fråga om erhållande af bestämmelser angående säkerhetsåtgärder beträffande fartyg.

Till beredande af skydd emot fara i följd af oförsigtighet eller vårdslöshet hos arbetsgifvare eller andra personer, hvilkas verksamhet närmare berör arbetares eller allmänhetens säkerhet mot olycksfall hafva under de senare åren åtskilliga föreskrifter meddelats. Så har t. ex. införts yrkesinspektion för vissa yrken, föreskrifter hafva gifvits rörande passagerares säkerhet på fartyg m. m.

Deremot finnas icke några eller åtminstone endast helt illusoriska föreskrifter angående allt sådant, som afser fartygsbesättningars säkerhet. Det finnes näppeligen något yrke, i hvilket följderna af oförsigtighet